

tenhok, was door een gang van de straatmuur gescheiden en lag zóó, dat men, door een tralievenster, van de straat af in het hok kon zien. Dit was de zoogenaamde gijzelkamer en hier was Kaat Mossel opgesloten. Men ziet het, heel veel égards had men in dien tijd voor een gevangene niet, zelfs al behoorde zij tot het zwakkere geslacht. De verjaardag der Prinses viel op Zondag. Het was toevallig, maar de cipier was 's avonds op bezoek bij zijn vriend Maarschalk op de Hoogstraat. Het hek was dus van den dam en geen schooner gelegenheid dan deze om feest te vieren. Ziet, het begint van lieverlede lichter te worden in de verblijfplaats van Kaat. Een negental eindjes kaars, zuinig bewaard, worden aangestoken en op het dwarsijzer geplaatst, dat de traliën van haar hok verbindt. Tusschen iedere twee traliën een eindje, dat is eene illuminatie, zeker eenig in hare soort. Maar.... bij vreugdevuren dient een feestdrank. Dat heeft Kaat ook begrepen. De borrel brandewijn, dien men haar elken morgen deed uitreiken, had zij mede al sinds dagen bewaard, citroenen heeft zij van haar dochter gekregen, ook suiker, zij verstaat de kunst van punch bereiden zeer goed en spoedig vervult de geur der warme punch, die ze in een koffieketeltje gemaakt had, gijzelaarskamer en gang. Ook aan gezelschap ontbreekt het niet. De invitaties zijn voor dezen feestavond bepaald reeds vroeger uitgezonden, want behalve Christina Bakker, die gedurende 18 weken het vertrek met Kaat deelde, komen Aaltje Langenberg, de schoonmaakster; Eva van Hoofd, de jongste, en Ant de beëdigde meid van den Cipier aan de buitenzijde van het hek. De glazen worden lustig vol geschonken; Kaat wordt luidruchtig en vroolijk en vergeet geheel haar stijfheid en dikke beenen, waarover zij twee dagen te voren nog geklaagd heeft tegen hare dochter, die 's avonds even voor de